

Р Е Ш Е Н И Е

№ 268

гр. ***, 13.03.2014г

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - ***, в публично съдебно заседание проведено на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията АД № 1 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 76б от ЗЗО.

Образувано е по жалба на изпълнителния директор на МБАЛ"Р.Ангелова"АД, със седалище и адрес на управление гр. ***, ул. "****" № 2 против Писмена покана изх. № 29-02-1432211001-364 от 10.12.2013г. издадена от Директора на Регионална здравноосигурителна каса, гр. ***, за възстановяване на суми получени без основание в общ размер на 1079,00лева.

В жалбата се сочи, че атакувания акт е немотивиран, като в него не били изложени конкретни фактически и правни основания. С оглед на това се твърди че акта не съдържа всички изискуеми реквизити посочени в чл. 59 от АПК, което е основание поканата да се отмени. Развиват се доводи, че констатациите на проверяващите органи залегнали в протокола за неоснователно получени суми били неправилни и формални. С тези доводи се иска поканата да бъде отменена ведно с произтичащите от това правни последици. Разноски не се претендират.

Ответната страна - Директорът на РЗОК ***, чрез процесуалния си представител заявява становище, че жалбата е неоснователна. Счита, че в акта е издаден от компетентния орган и в предписаната от закона форма. В него съдържат фактически и правни основания на който се е позовал органа за да постанови този акт. Пледира още, че е спазено разписаното правило на чл. 76б, ал. 2 от ЗЗО и поканата е издадена след влизане в сила на наказателното постановление. С оглед на това счита, че и оспорвания в настоящето производство акт е материално законосъобразен. С тези доводи иска се жалбата да бъде отхвърлена, като се присъди възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Административен съд ***, след като прецени законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице – адресат на акта, с правен интерес от неговото обжалване, в рамките на законоустановения срок и отговаряща на формалните изисквания на закона за реквизити, което я прави допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Между страните е сключен Договор № 140253 от 29.02.2012г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и допълнително споразумение № 000340 от 12.03.2013г.. Договорните отношения между страните са установени на основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор между НЗОК и БЛС за 2012г. и решение № РД-НС-04-8 от 31.01.2013г. на НС на НЗОК. В Раздел VI от Договора са уредени отношенията във връзка с условията и реда за контрол по изпълнението на договора и санкциите във връзка с неговото неизпълнение. Според чл. 47, ал. 1 и 2, този контрол се извършва при условията и по реда на Раздел X от ЗЗО и Инструкция, издадена от Директора на НЗОК на основание чл. 72, ал. 5 от ЗЗО. В чл. 49, ал. 1 и ал. 2 от Договора, изрично е посочено, че когато Изпълнителят е получил от НЗОК суми без правно основание, които не са свързани с нарушение по ЗЗО и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО се прилагат разпоредбите на чл. 76а от ЗЗО и съответно, когато Изпълнителят е получил от НЗОК суми без правно основание, в резултат на нарушение по ЗЗО се прилагат разпоредбите на чл. 76б от ЗЗО.

Със заповед № РД-25-450 от 04.10.2013г. управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 1 и 3 от ЗЗО е разпоредил извършване на съвместна проверка на лечебни заведения, изпълнители на болнична помощ на територията на РЗОК-***. Посочил е и обхвата на проверката. В рамките на така установените правоотношения, на основание чл. 72, ал. 2 от ЗЗО и на основания посочената заповед на управителя на НЗОК, Директора на РЗОК *** със Заповед № РД-09-581 от 07.10.2013 г. е разпоредил извършването на пълна съвместна медицинска проверка на изпълнителя на медицинска помощ МБАЛ "****"АД. В нея поименно са определените длъжностните лица и е определен предметът на проверката, обема-контрол по изпълнение на дейностите по договорения пакет болнична медицинска помощ за 2012г., в съответствие с общите и специални условия на Националния рамков договор 2012г., както и контрол на медицинската документация на пациентите по време на хоспитализация. Тези заповеди са сведени до знанието на проверяваното лице.

Оправомощените в заповедта длъжностни лица са извършили проверка. В присъствието на изпълнителния директор на дружеството са констатирани факти, които са отразени в

Констативен протокол, връчен на изпълнителя на болничната медицинска помощ на същата дата.

Въз основа на констатациите отразени в констативния протокол от 16.10.2013г. е съставен Протокол № 131 от 21.10.2013г. за неоснователно получени суми. Конкретните констатации са основали извода за получени от изпълнителя на болнична помощ суми без правно основание по отношение на деветнадесет пациента. За констатирани от проверяващите длъжностни лица нарушения, извършени от лечебното заведение при лечението на двама пациента Директорът на РЗОК-*** е издал настоящата писмена покана. Констатациите за нарушения в дейността на лечебното заведение касаят пациент с ЕГН ***** ***, приета за лечение в МБАЛ „Р. Ангелова“ АД, в Травматологично отделение.

I-ви прием на 05.02.2013г. по КП № 218 „Малки оперативни процедури на таза и--долния крак“ с ИЗ № 1352. Диагноза - Фрактура трималеоларис крурис синистра. Извършена е мануална репозиция на фрактурата и болната е изписана на 06.02.2013г..

П-ри прием на 12.02.2013 г. по КП № 215 „Оперативни процедури с голям и много голям обем и сложност на таза и долния крайник“ с ИЗ № 1657. Диагноза – Фрактура трималеоларис крурис синистра кум сублуксацио артикули талокруралис синистра. Анамнестични данни за болка и невъзможност за стъпване на левия крак. Извършена е оперативна интервенция „РСОМ а модо DNH“ и е изписана на 19.02.2013г..

При проверката на медицинските документи е установено, че не са спазени критериите за дехоспитализация по КП № 218 с ИЗ № 1352, което е наложило повторен прием.

Така описаното е нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, чл.174 и чл. 181, т. 8 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2012г. /НРД за МД 2012г./ във връзка с т. II, т. 4 „Медицински критерии за дехоспитализация“ на КП № 218 от Приложение № 16 към НРД за МД 2012г., а неоснователно получената сума за КП №218 в размер на 365.00 лв. и подлежи на възстановяване заедно със законоустановената лихва.

Вторият случай е за пациент с ЕГН ***** ***, който е приет за лечение в МБАЛ „****“ АД.

I-ви прием на 25.02.2013г. в 1-во вътрешно отделение по КП № 52 „Остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност“ с ИЗ № 2201. Диагноза - Остра лява сърдечна недостатъчност и е изписан на 03.03.2013г..

П-ри прием на 21.03.2013г. в Хирургично отделение по КП №183 „Консервативно лечение при остри коремни заболявания“ с ИЗ № 3200. Диагноза - Субилеус. Придружаващо заболяване - Остра бъбречна недостатъчност.

При проверката на ИЗ № 3200 е установено, че няма индикации за хоспитализация по КП № 183, тъй като в

историята на заболяването е приложен фиш от извършена обзорна рентгенография на корем на 25.03.2013г. със заключение: „Без данни за пневмоперитонеум и хидроаерични сенки“. Изследването не потвърждава диагнозата Субилеус. Приложен е и фиш от извършено ехографско изследване на 22.03.2013 г. със заключение: „Изразен дифузен процес на десния бъбрек от пиелонефритен тип към склероза“, като заболяването не се лекува по КП № 183. Пациентът е починал на 26.03.2013г.

Описаното е прието за нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ и чл. 169, ал. 1, т. 1 и чл. 181, т. 6, б. „а“ от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2012г. /НРД за МД 2012г./ във връзка с т. II, т. 1 „Индикации за хоспитализация“ на КП № 183 от Приложение № 16 към НРД за МД 2012г., а неоснователно получената сума за КП № 183 в размер на 714.00 лв. и подлежи на възстановяване заедно със законоустановената лихва.

Като краен резултат в протокола за неоснователно получени суми е посочено, че на основание чл. 76б от ЗЗО изпълнителят на болнична медицинска помощ следва да възстанови получените суми в размер на 9920лева включващи и сумите по описаните по горе две констатации за двамата пациента. Протокол № 131 от 21.10.2013г. е връчен на изпълнителния директор на МБАЛ**** АД на същата дата.

За посочените по-горе две нарушения е издаден и Акт за установяване на административно нарушение № 354 от 21.10.2013г., срещу който в срока по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО настоящия жалбоподател е подал възражение. Същото е разгледано, но не е уважено и е издадено наказателно постановление № 354 от 20.11.2013г., с което е ангажирана административно наказателната му отговорност за осъществяване на нарушение по чл. 105а, ал. 4 от ЗЗО. Наказателното постановление, видно от разписка е връчено лично на изпълнителния директор на лечебното заведение на същата дата. Същото не е обжалвано по съдебен ред и е влязло в сила на 28.11.2013г..

С покана изх. № 29-2-1432211001-364 от 10.12.2013г. Директорът на РЗОК-*** е поканил настоящия жалбоподател да възстанови суми получени без правно основание посочени в Протокол за неоснователно получени суми № 131 от 21.10.2013г. в т.18 и т.19 от протокола. Поканата е връчена лично на изпълнителния директор на МБАЛ**** АД на 10.12.2013г., видно от отбелязване върху същата. В нея е посочено правното основание, видът на дейност-отчетени и заплатени клинични пътеки, заплатената и получена сума, общо дължимата сума, ведно с начислената лихва, както и е изложена мотивировка по всеки един от констатираните случаи.

В хода на съдебното производство се представи Акт за установяване на административно нарушение № 354 от 21.10.2013г., възражение срещу АУАН и издаденото наказателно постановление № 354 от 20.11.2013г..

Горната фактическа обстановка се възприема от представената административна преписка послужила за издаване на атакувания в настоящето производство акт-протокол за неоснователно получени суми от № 131 от 21.10.2013г., констативен протокол, копия от история на заболяването с № 1352 и 3200, ведно с цялата медицинска документация по конкретния случай изготвена от жалбоподателя в хода на проведеното лечение, договор между страните за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и споразумение към него, акт за установяване на административно нарушение, възражение и издаденото наказателно постановление.

Въз основа на възприетата по-горе фактическа обстановка позоваваща се върху целия събран доказателствен материал по делото, настоящия състав намира жалбата за неоснователна поради следните съображения:

Оспорвания в настоящето производство акт е издаден от материално компетентен орган-Директора на РЗОК-***, като формален спор относно компетентността на органа не се заявява от страните. Акта се базира на факти и обстоятелства установени в хода на проверка осъществена по реда на Глава Втора, Раздел X от ЗЗО. Непосредственият контрол по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършвани от длъжностни лица от РЗОК-финансови инспектори, лекари-контрольори, и лекари по дентална медицина-контрольори, въз основа на заповед на директора на РЗОК. От Заповед № РД-09-581 от 07.10.2013г., се установява, че лицата извършили проверката са лекар-контрольор и финансов инспектор в сектор ДКБМП към отдел ДКИИБМДПАИО в РЗОК гр. *** и същите са надлежно овластени по смисъла на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО от Директора на РЗОК - ***. Определените със заповедта органи на районната здравноосигурителна каса са издали Протокол за неоснователно получени суми № 131 от 21.10.2013г., въз основа, на който съответно е издадена оспорената в настоящето производство Писмена покана от Директора на РЗОК - ***. Това е компетентният орган по смисъла на чл. 76а и 76б 3 от ЗЗО, който може да издаде акт с такова съдържание. С оглед на това, оспореният административен акт е постановен от надлежно снабден с правомощията за това материално компетентен административен орган. Покана е в изискваната от закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Има изложени фактически основания и позоваване на протокола за неоснователно получени суми. В нея се съдържат и правни основания-чл. 200 от НРД за МД за 2012г. и чл. 76б, ал. 1 от ЗЗО. Предвид това не се възприемат доводите на жалбоподателя свързани с липса на мотиви. Налице са фактически и правни основания, които преценени в съвкупност обуславят възможността да се постанови акт с такова съдържание в условията на чл. 76б, ал. 1 от ЗЗО. Не се констатира съществени нарушения на административно производствените правила при осъществяване на действията от страна на органите на РЗОК. С оглед на това не

се наблюдават отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При извършената проверка, с оглед изискването и обхвата на чл. 168, ал. 1 от АПК, следва да се приеме, че оспореният административен акт е не само валиден, но и законосъобразен. В пълнота е спазена, целта която преследва закона с издаването на актове от категорията на процесния такъв. Фактическите констатации на органите на РЗОК се базират на реално постъпили за лечение лица, а направените въз основа на тях констатации са в съответствие на материалния закон. За заявените в жалбата несъгласия, жалбоподателят не ангажира никакви доказателства, които да оборят тезата на административния орган. По правилото на чл. 170 от АПК тежестта на доказване на фактите и обстоятелствата изложени в акта е на административния орган. Същият при констатирането им се позовал на протокола за неоснователно получени суми, на история на заболяванията с №№ 1352 и 3200, към която са приложени всички медицински документи изготвени от жалбоподателя в хода на провежданите лечения. Тези доказателства не са оспорени в хода на производството и се възприемат като годни доказателства, посредством които се установява, че са извършени описаните в констативния протокол нарушения по ЗЗО. Твърденията изложени в жалбата се свеждат до неправилна преценка на проверяващия орган на медицинските досиета и от там до неправилно ангажиране на отговорността на жалбоподателя. В случая, на основание чл. 64, б."Б" от ЗАНН наказателното постановление е влязло в сила, с оглед на което е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя за посочените в него административни нарушения на ЗЗО за което в същия закон е предвидена санкционна разпоредба.

В казуса административният орган е събрал подробни данни за двата случая, съответно описани както в Констативния протокол, така и в оспорената Писмена покана. За първия случай с ИЗ № 1352 при първия прием е установено, че не е спазен критерия за дехоспитализация по КП № 218, което е обусловило повторен прием. Правилата за дехоспитализация за тази КП са разписани в Приложение № 16 към НРД за МД 2012г., „Медицински критерии за дехоспитализация“, което е неразделна част от НРД на МД и нарушаването им попада в приложното поле на чл. 200 от НДР за МД за 2012г.. Възражението в тази връзка не се приема, тъй като е без правно значение кой от четирите показатели е нарушен, защото за всяко едно от тях може да се изведе извод за неспазен критерии за дехоспитализация. В случая е посочена нормата на т.ІІ, т. 4, която е разписала липса на фебрилитет през последните 24 часа, което е достатъчно да се приеме, като неспазен критерии. При втория случай за пациента с ИЗ № 3200 е установено, че няма индикации за хоспитализация по КП № 183, тъй като от резултатите от проведените образна рентгенография и ефхографско изследване не е установено заболяване, което да се лекува по тази клинична пътека. Правилата за хоспитализация за тази КП са разписани в „Индикации за хоспитализация“ към Приложение № 16 към НРД за МД

2012г. и нарушаването им попада в приложното поле на чл. 200 от НДР за МД за 2012г..

Алгоритмите на всички клинични пътеки съставляват приложение № 16 към НРД за МД за 2012г. като дефиницията на КП е посочена в чл. 180 от НРД, а основните ѝ компоненти са описани в чл. 181. Възприетото като административно нарушение нарушаване на условията и реда за оказване на болнична помощ по НРД за медицинските дейности за 2012г., изразяващо се в неспазване на критериите за хоспитализация и дехоспитализация е в правомощията за контрол по предоставянето на медицинска помощ, който се осъществява в три насоки: вида и обема на оказаната медицинска помощ; вида и количествата на предписаните лекарствени средства; съответствието между оказаната медицинска помощ и заплатените суми. В случая осъщественият контрол е по отношение на вида и обема на медицинската помощ. Като се изхожда от легалните дефиниции на понятията "обем на медицинската помощ" и "обхват на медицинската помощ" по пар. 1, т. 10 и т.11 от ПЗР на ЗЗО, изводът е, че първото понятие касае количеството на медицинските дейности, услуги и стоки, а второто вида им. Съгласно чл. 74, ал. 1, т. 2 в правомощията на лекарите – контрольори е осъществяването на контрол, както относно вида, т.е. обхвата на медицинската помощ по см. на пар. 1, т. 11 от ПЗР на ЗЗО, така и относно количеството на същата – обема на медицинската помощ по см. на пар. 1, т. 10 от ПЗР на ЗЗО. Съгласно чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО националните рамкови договори съдържат отделните видове медицинска помощ, т.е. обхвата, съгласно смислово съдържание на понятието и условията и реда за оказване на помощта, които изпълнителят на болнична помощ е длъжен да спазва – по аргумент от чл. 174 НРД за МД за 2012г.. По горе се изведе по тълкувателен път, че именно вида и обхвата на оказаната медицинска помощ е в обсега на контролните правомощия на лекарите-контрольори. Такъв е бил и предмета на проверка в разглежданите случаи, съответно в неговите рамки са констатираните административни нарушения. Същите са изрично предвидени като такива в административнонаказателната норма на чл. 105а от ЗЗО.

Административният орган е разпоредил възстановяване на неоснователно получени суми чрез издаване на оспорената писмена покана при условията и предпоставките по чл. 76б, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЗО. По несъмнен начин по делото се установява, че срещу издадения АУАН № 354 от 21.10.2013г. в тридневния срок по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО е постъпило възражение. АУАН № 354 се отнася за установеното нарушение по т.18 от протокола за неоснователно получени суми за пациент ***, за ИЗ № 1657 и по т. 19 за *** за ИЗ № 3200. Това обстоятелство е взето предвид от административния орган при издаване на спорната покана, като органът е разпоредил възстановяването едва след влизане в сила на наказателното постановление. Въз основа на изложеното административният орган е притежавал материалната и времева компетентност по чл.

76б, ал. 1 във вр. с ал. 2 от 330 да издаде процесната писмена покана. Следователно оспорената писмена покана е издадена при наличие на предвидените в приложимата разпоредба материалноправни предпоставки. Плащането за клинична пътека, която е изпълнена в противоречие със закона, е без правно основание, поради което изпълнителят дължи възстановяването на получените за нея суми.

Получената сума за КП № 218 е в размер на 365.00 лв., а по КП № 183 е 714.00лв. и подлежи на възстановяване. Видно от чл. 18 от индивидуалния договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки страните са се договорили да получат точно тези суми. По делото съдът намира, че относно размера посочен в оспорваната покана няма заявен и правен спор и приема, че посочените суми са правилно определени.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспорената писмена покана е издадена от компетентен орган, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е в законоустановената форма. Същата е и материално законосъобразна. Налице е единствената предвидена в приложимата норма на чл. 76б, ал. 1 от 330 предпоставка за удържане на неоснователно получените суми, а именно – получаването им без правно основание в резултат на извършено административно нарушение по този закон. С тези доводи се отхвърля жалбата на изпълнителния директор на МБАЛ"****"АД срещу писмена покана изх. № 29-02-1432211001-364 от 10.12.2013г. на Директора на РЗОК-***.

При този изход на спора, в полза на ответника по жалбата следва да се присъдят разноски в размер на 150лева, представляващи юрисконсулско възнаграждение.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд- ***

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на изпълнителния директор на МБАЛ"****"АД против писмена покана изх. № 29-02-1432211001-364 от 10.12.2013г. на Директора на РЗОК-***.

ОСЪЖДА МБАЛ"****"АД, с ЕИК 113513858, със седалище и адрес на управление на дейността гр. ***, ул. "****" № 2 да заплати на РЗОК-*** сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: